

hovedet kunde vælge til at fremsætte et saadant Lovforslag, og bebrejder stærkt den højtærede Minister, at han overhovedet har tilladt sig at fremsætte dette Lovforslag. Det forekommer mig, at jeg har hørt det samme adskillige Gange før; hver Gang vi lige siden 1919 har fremsat lignende Forslag her i Tinget, har man fra Venstres Side kun haft det at sige, at det er den allerdaarligste Tid at fremkomme med det paa, vi staar overfor et mægtigt Præfald paa Jord, og derfor vil det være ret meningsløst at komme med et Forslag, der drejer sig om at ekspropriere Jord til smaa Bug. Jeg tror, at Uhelbredeligheden i Virkeligheden er hos det ærede Medlem og det Parti, han tilhører; der har ikke været megen Udvikling der. Derimod maa jeg indrømme det ærede Medlem Hr. Ulrich, at der er Udvikling hos ham. Han udtalte nemlig i 1922—23, den Gang vi privat fremsatte Lovforslagene, at det var meget slet udarbejdede Lovforslag; i Fjor, da de fremkom som Regerings-slag, akkurat de samme Forslag, ganske enslydende, da udtalte det ærede Medlem, at det var Forslag, som fremtraadte vel gennemtænkte og vel udarbejdede, og i Aar er han naaet til at sige om de samme Forslag, at de er fuldstændig golde. Man maa sige, det er baade frem og tilbage, men det er egentlig ikke noget godt Løfte, i alt Fald i Aar, om en god Forhandling i Udvalget.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som jeg maa sige har skuffet mig ikke saa ganske lidt. Efter den Behandling, disse Jordlovsforslag har faaet, og efter den Stilling, det radikale Venstre tidligere har taget, maatte vi kunne forvente Støtte til Gennemførelse af Forslagene nogenlunde i den Skikkelse, hvori de er fremsat. Det er nemlig ikke nye Lovforslag; omtrent de samme vil man finde fremsat i Samlingen 1919—20 af den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, og hver Gang vi privat har fremsat Forslagene, har vi faaet fuld Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen som Ordfører for sit Parti.

Det ærede Medlem har endogsaa været meget længere oppe i Lovprisning af Lovforslagene end nogen af Socialdemokratiets Ordførere. Da Forslagene var fremme i 1921—22, udtalte det ærede Medlem om Tillægsjorden — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse en lille Smule (Folketingstidenden 1921—22 Sp. 6666—67): „Mit Parti kan give dette Forslag sin Tilslutning og Støtte i Henhold til vor Stilling tidligere. Dette Forslag ad-

skiller sig fra det, der i sin Tid blev fremsat af den radikale Regering, paa enkelte Omraader, som jeg skal nøjes med at omtale. Det giver en udvidet Ekspropriationsret for Staten, og efter min Opfattelse skærper det noget Betalingsvilkaarene; men den væsentligste Forskel fra det tidligere fremsatte Forslag indeholdes i den Bestemmelse, som giver Ret til Ekspropriation af Jord til Tillægsparceller til Udvidelse af bestaaende mindre Husmandsbrug, saaledes at de bliver tilstrækkelig store til at kunne ernære en Familie. Det er efter min Mening en baade betydningsfuld og vidtrækkende Bestemmelse, og jeg tror, at det vilde kunne faa stor Betydning samfundsmæssigt set. Jeg er ganske vis paa, at man ad den Vej vilde være i Stand til uden synderlig Udgift for Staten at kunne oprette mange selvstændige Brug. Man vilde kunne skaffe Arbejde og Beskæftigelse til mange, mange flere Mennesker, og man kunde aflaste Spændingen paa Arbejdsmarkedet betydeligt, hvis man vilde underkaste sig de Bestemmelser og taale de Indgreb i kendte Forhold, som en saadan Ekspropriationsret afstedkom.“

Saa kommer det ærede Medlem ind paa nogle praktiske Forhold angaaende denne Ekspropriation, som han mener skal rettes, og han tilføjer saa: „Disse praktiske Forhold maa man tage i Betragtning, hvis denne meget betydningsfulde Reform skal føres ud i Livet; den vil derved i Løbet af kort Tid skabe en helt anden Jordfordeling i Danmark end den, vi har, og den vil sikkert have sociale Virkninger, som er mere vidtrækkende end de Reformer, vi hidtil har gennemført paa dette Omraade. Vil man noget virkeligt og mærkbart, maa vi være klare over, hvad det koster, og over de Vanskeligheder og Farer, som en saadan Reform medfører.“

Her har det ærede Medlem netop med Henblik paa dette Punkt været langt oppe i Lovprisningen, langt længere end nogen af de socialdemokratiske Ordførere. Og Aaret efter udtaler det ærede Medlem (Folketingstidenden 1923—24 Sp. 2729): „Angaaende Lovforslaget om Erhvervelse af Jord ved Ekspropriation til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug fastholder jeg den Opfattelse, jeg i Fjor gav Udtryk for. Jeg giver det altsaa min Tilslutning og vil gerne medvirke til, at Lovforslaget bliver affattet saaledes, at det bliver brugbart og godt.“

Vi maatte altsaa gaa ud fra, at naar Lovforslaget blev fremsat i den Skikkelse, det har, maatte det faa Tilslutning fra det